

Eksemplet med Ferrarien har jeg ikke selv fundet på, det har hr. Kristian Jensen, der jo måske føler sig mere hjemme i den verden, end jeg gør. Derfor fremhævede hr. Kristian Jensen det med Ferrarien, og så brugte jeg det som eksempel. Det var sådan ligesom for pædagogisk at komme ind på den samme bølgelængde, selv om jeg ikke er helt vant til at se på den slags dyre biler.

Det her lovforslag har til formål, som det er blevet fremført tidligere af f.eks. Socialdemokratiets ordfører og også af hr. Frank Aaen og mig selv, at skabe en større retfærdighed i forhold til, hvilke goder folk får. Det er det enkle i det.

Så kan man sige, at værdien af at få en bil vel er den samme, uanset om det er en dyr eller en billig bil. Jeg synes, det er underligt, at der er nogle, der absolut skal have en dyr bil. Det må de gerne for min skyld, men så må de også betale for det gode, for den værdi, det er.

Derfor støtter vi naturligvis lovforslaget. Det er en del af en aftale. Er der ting i det her, som man så påstår er helt urimelige, kan vi sagtens lade det indgå. Selv om det slet ikke er fremført, kunne der teoretisk set også være noget med de miljømæssige konsekvenser af, at man sætter beregningen ned på nogle af de mellemdeyre biler. Betyder det noget i forhold til nogle miljømæssige betragtninger?

Skatteministerens partifælle, den socialdemokratiske ordfører, fremførte et synspunkt om, at hvis der er et eller andet med de der 160.000 kr., jamen så må man jo kigge på det. Nu er det jo ikke noget nyt, at der er sådan et beløb, men altså det grundlæggende i det her forslag er fuldstændig rigtigt.

Det er formentlig også sådan, at uanset hvad vi fremfører af argumenter, vil Venstre og De Konservative forsvare nogle bestemte interesser, og det er også prisværdigt. Det var jo Venstres mand, der for et stykke tid siden fremførte, at nu skulle Venstre være den lille mands parti. Jeg synes også, det er en glimrende måde at fremføre synspunkter om den lille mands parti på, når vi diskuterer dyre firmabiler, og det er da meget tænkeligt, at det er den lille mand, vi skal tænke på i den her forbindelse.

Hr. Kristian Jensen fremførte det synspunkt, at alle skulle være lige små. Nej, det er et spørgsmål om retfærdighed; men det er jo altid et godt argument i Vestres verden, det der med, at vi trækker folk ned. Nej, man skal betale for de goder, man modtager. Det er det, der

er princippet i dette tilfælde. Men jeg synes altså, det er glimrende, at Venstre og De Konservative virkelig vil forsvare de klasseinteresser, som de jo fordums forsvarede, og som de åbenbart stadig væk indimellem også synes de skal forsvare.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Beklageligvis har jeg ikke noget nærmere kendskab til Ferrari i Danmark, men jeg kan sige så meget, at det ikke er mig, der har siddet i en sen natte-time under forberedelsen af det her lovforslag og fundet på sammenligningen med en Ferrari. Det er skatteministeren, der i lovforslagets bemærkninger på side 4 og 5 netop har en Ferrari 360 Mondea indskrevet i bemærkningerne, og jeg kunne ikke drømme om at tiltænke ministeren at tage sådan et eksempel, hvis ikke det også fandtes i virkeligheden. Altså et tænkt eksempel i bemærkninger til lovforslaget kunne jeg ikke forestille mig at skatteministeren ville skrive ind, ingen ville skrive ind.

Når jeg havde spørgsmål om minimumsbeløb i min ordførertale, så var det, fordi hr. Aage Frandsens kollega i 1993 var inde på netop det spørgsmål om minimumsbeskatningen, og jeg håber, at hr. Aage Frandsen vil leve op til det, hans partifælle i 1993 sagde.

Mit spørgsmål er: Hvis vi under udvalgsbehandlingen finder ud af, at de samlede provenumæssige konsekvenser er negative, hvordan vil SF så stille sig?

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Hr. Frandsen er meget optaget af, hvilken værdi en bil har. Hr. Frandsen siger, at den har større værdi, hvis det er en større bil. Det ved jeg da ikke. En bil til 200.000 kr., som direktøren kører 20.000 km i privat, og en bil til 500.000 kr., som han kører 5.000 km i privat, hvilken har størst værdi?

Jeg kan da i hvert fald garantere hr. Aage Frandsen for, at medmindre direktøren bliver pålagt at køre 5.000 km i en større bil, så vil han vælge en mindre fremover, for der skal ikke stå idiot på ryggen af ham – og derfor bliver provenuet meget, meget mindre.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Al respekt for hr. Aage Frandsens sociale engagement, men det er, som om det er malplaceret